

til 2. behandling stillede ændringsforslag nr. 2 og 4.

Til nr. 4

Selvejende institutioner er selvejende institutioner og skal have lov til fortsat at være det. Hvis forældre vælger en selvejende institution, må de være indstillet på, at de selvejende institutioner har deres særpræg, som ikke skal ændres, medmindre ledelsen/bestyrelsen ønsker det.

Til nr. 5

Forældrebetalingen bør være den fulde pris, så forældrene kan sammenholde de faktiske udgifter med det produkt, de betaler for. Ved fuld betaling vil priserne alt andet lige falde og kvaliteten stige som en naturlig følge af de markedsmæssige mekanismer. Når skatteyderne betaler mindst 70 pct. af udgifterne, er der en tendens til at glemme den faktiske pris og blot lade priserne stige.

Ændringsforslaget skal naturligvis modsvares af tilsvarende reelle skattelettelser.

Til nr. 6

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at børnepasningsorloven skal ophæves - gerne med en passende overgangsordning - således at børnepasning og eventuel orlov i den forbindelse er noget, familierne selv planlægger og betaler for. Det skal naturligvis modsvares af tilsvarende reelle skattelettelser.

Til nr. 7

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at børn over 12 år fuldt ud er i stand til selv at tilkendegive deres mening om deres egen fremtid. Børn over 12 år bør således tages med på råd og høres, inden beslutninger bliver truffet. Som konsekvens af denne holdning bør ministerens forslag om 15 år ændres til 12 år i alle de nævnte paragraffer.

Til nr. 8

Det offentlige skal ikke blande sig i private pasningsordninger. Forældrene er de bedste til dagligt at vurdere kvaliteten i private pasningsordninger, og de betaler selv udgifterne. Det offentlige skal således ikke have nogen kompetence i forhold til private pasningsord-

ninger, når det offentlige ikke giver tilskud eller støtte i øvrigt. Det offentlige skal fortsat have den almindelige tilsynspligt over for alle børn og unge, jf. lovforslagets øvrige bestemmelser.

Til nr. 9

Ændringen er af redaktionel karakter. Der er kun én type hjælp efter § 77, stk. 1.

Til nr. 10

Det er ikke nok, at amtskommunerne giver tilbud om behandling af stofmisbrugere. Tilbud kan være mange ting, har kommunernes og amtskommunernes kreativitet vist. Det, der er altafgørende, er stoffri døgnbehandling. Det virker groft krænkende, at amtskommunerne dagligt afviser døende narkomaner, fordi amtskommunerne ikke vil prioritere området højt nok. Området er først prioriteret højt nok, når der ikke længere er narkomaner på ventelister.

Til nr. 11

Det er ikke rimeligt, at handicappede skal være stavsbundet og kun kan få lov til at flytte, hvis amtskommunernes sagsbehandlere vurderer, at der er ganske særlige forhold, der taler for det. Selv efter vedtagelsen af dette ændringsforslag vil det naturligvis være en forudsætning, at der er et sted at flytte hen, men hvis der er det, skal den handicappede have lov til at flytte.

Til nr. 12

Høreapparater er et hjælpemiddel på linje med de øvrige hjælpemidler, der er nævnt. Der skal derfor gælde de samme regler - alt andet er diskriminering af en handicapgruppe.

Til nr. 13 og 14

Ændringsforslagenes hensigt er at sikre alle, der passer en nærtstående døende, ret til plejevederlag uanset tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det betyder, at personer, som f.eks. er hjemmegående, vil få et plejevederlag svarende til det maksimale dagpengebeløb. Der er stadig mulighed for med udgangspunkt i det hidtidige indtægtsniveau at yde op til 1,5 gange det maksimale dagpengebeløb.